

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

60. évfolyam, 129. szám

1970. JÚNIUS 4.

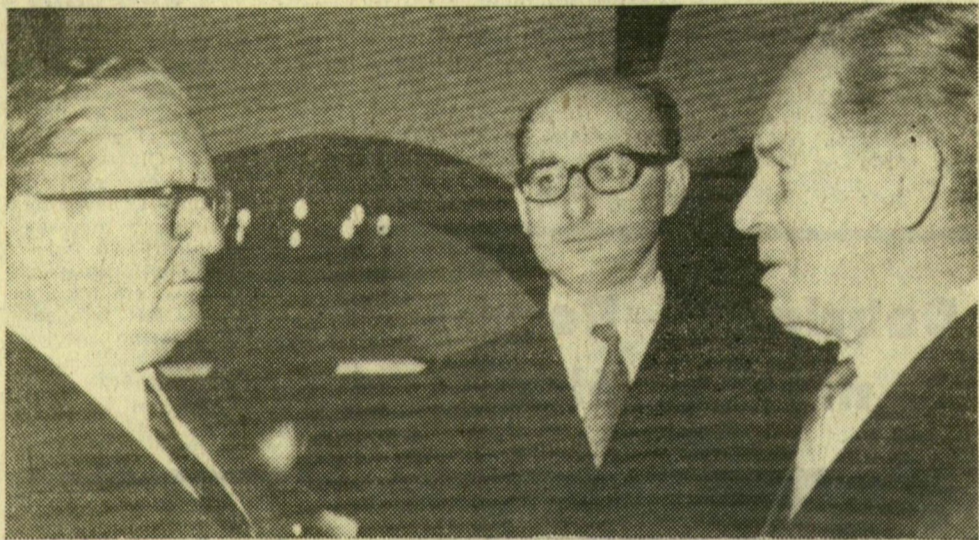
CSÜTÖRTÖK

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLER

Magyar–jugoszláv tárgyalások

Fock Jenőt fogadta Joszip Broz Tito

Képünkön: Joszip Broz Tito, jugoszláv köztársasági elnök és Fock Jenő, népköztársaságunk miniszterelnöke a szerda délelőtti megbeszélés egyik pillanatában. Középen a tolmács

Fock Jenőt, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnökét — aki Mitja Ribicsicsnek, a jugoszláv szövetségi végrehajtó tanács (kormány) elnökének meghívására négy napos látogatáson Jugoszláviában tartózkodik — és feleségét szerda délelőtti belgrádi rezidenciáján fogadta Joszip Broz Tito jugoszláv köztársasági elnök és felesége. A találkozón jelen volt Bíró József külkereskedelmi miniszter, Gyenes András külügyminiszter-helyettes, valamint Marjai József, hazánk belgrádi nagykövete és felesége. Jugoszláv részről az eszmecsere részt vett Mitja Ribicsics és felesége, Mirko Tepavac külügyminiszter és felesége, Nagy Ferenc, a szövetségi végrehajtó tanács tagja, a magyar–jugoszláv gazdasági együttműködési bizottság jugoszláv tagozatának elnöke, Geza Tikvicki budapesti jugoszláv nagykövet és felesége, valamint Milos Malevszki, a köztársasági elnök külpolitikai tanácsosa.

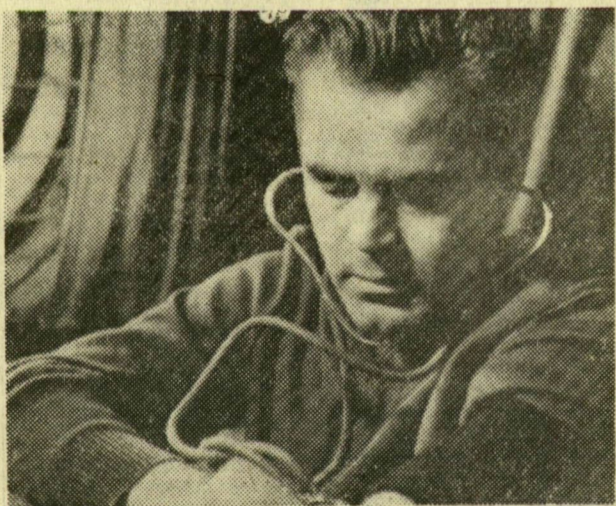
A találkozó szívélyes, elvtársi légkörben zajlott le. Tito köztársasági elnök Fock Jenőtől érdeklődött Kádár János hogyléte iránt. — Köszönöm a kérdését, Kádár elvtárs jól van — felelte Fock Jenő. A magyar kormányfő és kísérete szerdán délután látogatást tett Belgrád egyik legjelentősebb tudományos-kutató intézményében, a Mihailo Pupir automatizálási és távközlési intézetben. Az intézettel Szlobodan Radovan igazgatóhelyettes ismertette meg a magyar kormány elnökét. A 20 éves múltra visszatekintő intézet olyan berendezéseket készített, amelyek az elektromos távvezetéseken — vagyis külön távközlési vezeték nélkül — beszélgetéseket továbbítanak. Az intézet kidolgozott különböző elektronikus számítóközpontokat is, és a Szovjetunióval együttműködve most „építenek” egy különleges igényeket szolgáló, úgynevezett hibrid számítóközpontot. A belgrádi intézet egy sor ország hasonló jellegű kutatóközpontjával áll kapcsolatban. Fock Jenő több kérdést tett fel az intézet nemzetközi együttműködéséről, majd kijelentette. — Ha mindkét oldalon megvan az óhaj, megtaláljuk az együttműködés módját a Magyar Központi Távközlési Kutató Intézettel, amelynek már sokfelé vannak kapcsolatai szerte a világban, s elsősorban különböző szovjet intézményekkel. Mi is Jugoszlávia is most rugaszkodunk neki a számítástechnikának. Ha nem fogunk össze egymással, és másokkal, elmaradunk, még akkor is, ha külön-külön egy-egy szép eredményt fel is tudunk mutatni. Késő délután, az új belgrádi kormánypalotában folytatódott Fock Jenő és Mitja Ribicsics jugoszláv kormányfő hivatalos tárgyalásai.

Péter János megbeszélései

Péter János oslói látogatásának második napján a program középpontjában a magyar–norvég hivatalos tárgyalások álltak. Külügyminiszterünk reggel felkereste hivatalában Per Borten miniszterelnököt, akivel rövid eszmecsere folytatott. Átadta neki kormányunk meghívását, hogy látogasson el Magyarországra. A látogatás időpontját később rögzítik. Péter János és Svann Stray norvég külügyminiszter szerdán délelőtti az oslói külügyminiszteriúmban szakértők részvételével, kétórás tárgyalást tartott. Behatóan megvitatták a kelet–nyugati kapcsolatok helyzetét és az európai biztonsági konferenciával összefüggő kérdéseket. Svann Stray tájékoztatta magyar tárgyalópartnerét, a NATO miniszteri tanácsának római ülészakán elfogadott dokumentumokról. Az eszmecsere során megvitatták a magyar–norvég kétoldali kapcsolatokat is.

A Szozuz-9 munkarepülése

A Szozuz-9 szovjet űrhajó eddig körülbelül egymillió kilométert tett meg. Utasai sikeresen teljesítik a kitűzött programot. A Szozuz-9 minden készüléke és berendezése (Folytatás a 2. oldalon)

Ez a felvétel Nykolajev ezredeséről, a Szozuz-9 űrhajó parancsnokáról meg elindulás előtt, a gyakorlatok végzése közben készült, amint felkészült a kozmoszban végzendő orvosi önvizsgálatokra.

Jelentés a gátakról

Jobb a szemnek, szívnek, közérzetnek, hogy most már a Tisza és a Maros apadásáról számolhatunk be olvasóinknak. A víz magasságának csökkenésére ha nem is foghatjuk rá az intenzív jélzót, az apadással elégedettek lehetünk. A Maros és a Tisza jelenleg egy „nyomon” halad az apadásban. Makónál tegnap óránként átlagban egy centiméterrel csökkent a vízszint magassága, s ugyanilyen mértékű volt az apadás a Tiszán is Szegednél. Ennek láttán a védekezők munkája a gátak egyetlen pontján sem hagyott alább, hiszen a töltések mindinkább átáznak, s ahol ilyet tapasztalnak, ott azonnal be kell avatkozni a szükség szerinti módszerrel, általában a homokzsákos terheléssel. Szegeden az 1450 méter hosszúságú mellvédfalnál elrendelték az úgynevezett bordás rendszerben lerakott homokzsákok eltávolítását, nehogy a vízszint csökkenésével a nagy teher valahol is megnyomja a védelmi vonalat. Az így felszabaduló homokzsákokat uszályba rakják és elszállítják azokra a helyekre, amelyeknél még nagy szükség van rájuk. Ilyen erősítésre szorult a Tisza bal partján a Körös-toroktól lefelé eső töltésszakasz megerősítése, ahol már korábban is átázást észleltek mintegy 4–5 kilométer hosszúságban. A védvonalnak ezt a részét különös módon figyelik és fokozatosan erősítik meg.

Végleges töltésnek szánva kezdték meg a szegedi ipari körzet védelmi vonalának

kiepítését a sándorfalvi úttól mintegy 600 méternyire, Rókus, illetve Béketelep felé, majd a magasítást bekötik a Budapest–Szeged vasútvonal töltésébe. Tápé és Algyő között, a Tisza töltésével párhuzamosan haladó és a szénhidrogén medence biztonságát eredményező szorítógát-rendszer építése kellő ütemben halad. Polgár István, az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság vezetőhelyettese tegnap arról tájékoztatót, hogy ezen a részen a munkának közel 30 százaléka már elkészült.

Makó mindenkorai védelmére is befejezés előtt áll annak a belső töltésrendszernek az elkészítése, amelyhez a város kiürítése után fogtak hozzá. Mintegy 120 ezer köbméter földet kellett ehhez a védelmi rendszerhez megmozgatni. 100 ezer köbméter földet már felhasználtak, beépítették.

A legfrissebb jelentés szerint Csongrádnál, az úgynevezett szennyvíztisztító mellett a 81–82 ezres szelvény között tört elő kisebb buzgár a jobb oldali védőtöltésnél. A figyelőszolgálat ezt azonnal észrevette, s a riasztott gátvédő egységek homokzsákos körülvételek fogták meg a buzgárt, amelyben a vízszint röviddel utána megnyugtatóan megállapodott.

A Romániából és a Felső-Tiszáról érkezett jelentések szerint sem a Maros, sem a Tisza vízgyűjtőjében nem hullott csapadék az elmúlt 48 órában. Az időjárásnak ez az alakulása kedvező a folyók további apadására.

Apró Antal elvtárs a védekezők körében

Apadnak a folyók, de partjaik vallanak, s még mindig megteszített munkáról, nehéz küzdelemről. Ezt a védelmi munkát tekintette meg szerdán Apró Antal, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, Szeged országgyűlési képviselője. Ellátogatott az Algyő és Tápé között húzódó Tiszagátra, a földbe csomagolt töltésre, ahol már négy helyen homokzsákokkal, kövekkel kellett erősíteni az átmedvesedett gátakat. A szemle útjára elkísérte Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára, Török László, a megyei tanács vb elnöke, a Területi Árvízvédelmi Bizottság titkára, dr. Komócsin Mihály, a megyei pártbizottság titkára és Sipos Géza, a szegedi pártbizottság első titkára.

A védekezésben részt vevő katonai alakulatok parancsnoka, Kerekes Szilveszter ezredes tájékoztatta a miniszterelnök-helyettes gát mentén átszivárgó víz elleni védekezésről, az ellenyomó medence építéséről. Arról, hogy rövid néhány nap alatt 90 ezer köbméter földet mozgattak meg, hogy szorítógáttal állják útját az átszivárgó víznek és biztosítsák az olajkútak termelését.

Apró Antal a töltésszakaszon találkozott Bese Vilmossal, az Országos Kőolaj és Gázipari Tröszt vezérigazgatójával, a kutató és kitermelő vállalatok szegedi területi vezetőivel. Ok arról számoltak be, hogy az árvízvesztély miatt csökkent a kitermelés. A Tisza jobb partja mentén 600–700 méteres sávban 12 termelő kút van lezárva. Jelenleg 65 kút termel, naponta mintegy 1600–1700 tonna olajat adnak és 270–280 ezer köbméter gázt termelnek. Arra a kérdésre, hogy mennyi idő alatt tudják megszüntetni a termelés kiesést, elmondották, hogy a szénhidrogén mennyisége nem lesz kevesebb a tervezettnél. Az év első hónapjaiban túlteljesítették tervüket és az a mennyiség fedezi most a kényszerű termelés kiesést.

Algyőn szomorú kép fogadta Apró Antalt és a kíséretében levő megyei vezetőket. Nemcsak a szántóföldön, a búzaterületeken terül el az átszivárgó víz, hanem ott csillog Algyő utcáin is. Gyors ütemben épül a szorítógát, több mint 50 gépkocsi hordja a földet, de máris látni, hogy a falu szélső házainál sok gondnal, problémával kell megküzdeni.

Apró Antal ezután helikopterről tekintette meg a Tisza és a Maros mentén folyó védekezést, majd Hódmezővásárhelyre és Makóra látogatott. Csongrád megyei látogatását befejezve a sajtó munkatársainak elmondotta:

— Még soha nem támadtak ilyen erővel az alföldi folyók, mint most. A háborgó víz méretei minden eddigi képzeletet felülmúlnak. A magasból különösen jól látni, hogy Makó, Szeged, Szentés és Csongrád környékén mindenütt víz és víz. A gátakon belül hőmpolyog az áradat, kívül pedig az átszivárgó víz borít nagy területeket. Váratlan és rövid idő alatt érkezett el hozzánk az árhullám. Az elemek ellen soha nem látott technikai és emberi erőt sikerült felvonultatni. Hangsúlyozta, hogy csak szocia-

lista viszonyok között lehet ilyen gyorsan, ilyen nagyarányú védekezést meg szervezni. A kormány minden szükséges védekezési eszközt biztosított. A legnagyobb erő azonban az emberek erőfeszítése, önfelvétele volt. A városok, falvak lakói magyar és szovjet katonák, munkások, karhatalmi alakulatok együttesen védtek és védik továbbra is a gátakat, az otthonukat, a nép vagyont.

A továbbiakban Apró Antal elismeréssel szólt a megyei párt- és állami vezetők, vízügyi szakemberek, a honvédség és a karhatalmi alakulatok parancsnokainak, a védekezés minden résztvevőjének munkájáról, a tervszerű védekezés irányításáról. A makóiak és a Maros menti falvak lakóinak fejelemzett hozzáállásáról, a hódmezővásárhelyiek áldozatkészségéről, amellyel a kitelepítetteket befogadták és ellátták.

Ezután arról szólt: öröm volt látni az otthonukba visszatérő makóiak, marosleleiki jó hangulatát. Végül elmondotta, hogy a Tisza tartósnak ígérkező magas vízállása miatt továbbra is éber figyelemmel kell folytatni a védekező munkát, ahol szükséges, a töltések erősítését.

Makói hazatérők

Ma két hete, hogy a Maros által fenyegetett Makó gyermekei, asszonyai, öregjei, kis csomaggal, nagy aggodalommal elhagyták városukat. Vársárhely és Szentés oltalma alá menekültek. Tegnap délelőtti boldog visszatérők hosszú vonatai indultak a hazatelepítésre. Nem egyformán indultak a vonatok. Amelyiknek minden utasa legszívesebben röpdülne mint a madár, haza a fészkebe, az a vonat nagyon

lassan indul. Amikor az első fordulják a kerekek, egy fiatalasszony — fél perce meg újat szopó kicsi gyermekét oktatgatta, hogy ne cumizzon ennyi ember előtt — idegesen rája a körmeit. Talán az a sóhajtott hiányzott az indító energiából, ami most felszakadt, nem is a tudókból, hanem a lelkek mélyéről. Végre! Megyünk haza!

A vasutasok, akik megszámlálhatatlan vonatot indítottak már útnak, most (Folytatás a 3. oldalon.)